

Povídej mi o svých snech
o těch zdech co obrůstá tak dávno mech
Nech mě jít tvou zahradou,
když stíny zas se táhle přikradou.

V knize smutků nech mě číst
a drž mě dál jako spadlý, už suchý list
Dal's mi víc než sám jsi měl, já tobě nic
až teď to vím, bohužel...

R: Tiše stéká čas
po mně stéká čas
zrádná mořská sůl
odpadává z řas, na zem z řas

Na Větrným návrší oheň vyhasnul
já se tě už nedočkám
Hejno černejch havranů se rozletí
snad ví, že smutek mám.

Tak's mě poprvé
zranil až do krve
víc než trnů pár
víc než dravčí spár.

R: Tiše stéká čas ...

Ne, ty vážně nejsi z těch
co opustil je snadný
jako hřích, jak hřích
co já spáchám

R: Tiše stéká čas ...